

.....ทุ่งทานตะวัน / ไร่แก้ว / เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์.....

การเดินทางท่องเที่ยว โดยเฉพาะผู้ที่สนใจการถ่ายภาพก็จะคาดหวังที่จะได้ภาพสวยๆกลับมาทุกครั้ง บางคนผิดหวัง บางคนก็สมหวัง ไปเที่ยวมาหลายแห่ง แต่หาภาพดีๆไม่ค่อยได้.... สำหรับผมแล้วคงไม่ได้คาดหวังใดๆ แต่มีสิ่งหนึ่ง ที่คิดอยู่เสมอว่า ถ้าอยากได้ภาพดีๆนั้น ต้องแสวงหาเอาเอง ใช้ความสังเกต และมองหาสิ่งที่ควรจะถ่ายอยู่เสมอๆ

ผมเดินทางไปสระบุรีคราวนี้ ฝนตกเกือบตลอดทั้งวัน แต่กระนั้นก็ยังมีความน่าสนใจติดไม้ติดมือกลับมาให้คนอื่นได้ดู เรื่อง "ไร่แก้ว" เป็นเรื่องง่ายๆแต่มีสาระที่น่าสนใจไม่น้อย และอาจเป็นตัวอย่างให้ผู้สนใจถ่ายภาพ ได้คิด และเสาะ แสวงหาภาพถ่ายอยู่เสมอ แม้โอกาสอาจไม่อำนวยนักก็ตาม

พฤศจิกายน 2542

ในช่วงประมาณปลายเดือนตุลาคมของทุกปี มักเป็นเวลาที่มีความกดอากาศสูงจากประเทศจีนแผ่ลงมาปกคลุมประเทศไทย ซึ่งหมายความว่าบ้านเรากำลังย่างเข้าสู่ฤดูหนาวแล้ว ท้องฟ้าในเวลานั้นจะปลอดโปร่งแจ่มใสและไร้เมฆ ดินมาตอนเช้าก็จะพบกับลมหนาวที่พัดกรโชกเย็นๆ เหมือนเป็นเครื่องเตือนให้เตรียมตัวรับลมหนาวกัน

การเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลเช่นนี้ มักสังเกต ได้ในทุกๆปี

หลายครั้งที่ผมมักใช้ช่วงเวลานั้นจัดโปรแกรมเดินทางออกไปในต่างจังหวัดด้วยรถส่วนตัว เพราะคิดว่าเป็นเวลาเหมาะสมที่จะมี โอกาสได้เห็นความเขียวชอุ่มตลอดสองข้างทาง ทามกลางบรรยากาศที่สดชื่นของรอยต่อช่วงปลายฤดูฝนกับต้นฤดูหนาว ยิ่งถ้าออกเดินทางกันแต่เช้ามืดเพื่อเปิดฟ้ารับอรุณกันละก้อ จะได้พบภาพสวยงามๆ หันพระอาทิตย์ดวงโตๆกำลังโผล่ขึ้นมาจากขอบฟ้า ในขณะที่รถกำลังแล่นออกนอกเมือง

ฤดูฝนปีนี้น่าจะยาวนานกว่าทุกปี นี่ก็ย่างเข้าต้นเดือนพฤศจิกายนแล้ว แต่ยังมีฝนกันไม่เว้น เป็นที่น่าสังเกตว่าในระยะปีหลังๆ นี้สภาพอากาศจะผิดปกติต่างจากปีก่อนๆมาก เมืองไทยมีฝนตกชุกเป็นประจำ ทำให้ชาวไร่ชาวนาที่เคยรุนแรงในอดีตกลับเจ็บบ หายไปจนน่าแปลกใจ ในทางกลับกันก็มีชาวฝนตกหนักในหลายท้องที่ แต่คนกรุงเทพฯยังพอพอใจได้บางที่ปีนี้เชื้อนป่าสักสร้างเสร็จ พอดี ปัญหาหน้าทวมที่อาจเกิดขึ้นคงพอทุเลาลงไปได้บาง

ชาวคราวของเชื้อนป่าสักในขณะนั้นมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆกันมาก ทั้งทีวี หนังสือพิมพ์ รวมทั้งยังสอดแทรกเรื่องราวของเชื้อนและทุ่งทานตะวันในรายการต่างๆทางทีวีด้วย เชื้อนป่าสักดูเหมือนจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่หลายคนให้ความสนใจ และอยากไปเที่ยวพร้อมๆกับชมทุ่งดอกทานตะวันไปในตัว โดยเฉพาะนักถ่ายภาพต่างใจจดใจจ่อติดตามข่าวสารกันอย่างใกล้ชิด ยังมีข่าวว่าได้ขยายพื้นที่ปลูกมากกว่าเดิมและเตรียมจัดงาน "เทศกาลทานตะวันบาน" กันอย่างคึกคัก ก็ยิ่งทำให้เพิ่มความสนใจ มากขึ้น

ผมโทรติดต่อหาเจ้าตึกเพื่อนคู่หูแต่ก็อ่อนวัยกว่า ชวนมาเที่ยวสระบุรีในวันอาทิตย์ที่จะถึงนี้ เพื่อเป็นเพื่อนเดินทาง เพื่อนคุยและเพื่อนเที่ยวไปในตัว ซึ่งทุกครั้งที่ชวนเจ้าตึกก็ไม่เคยปฏิเสธ เพราะนั่นหมายความว่าจะได้เที่ยวฟรีๆกินฟรี โดยไม่ต้องจ่ายตังค์

เจ้าตึก... ผมชอบนิสัยอยู่อย่างหนึ่งคือเป็นคนไม่ค่อยบ่น ให้ทำอะไรก็จะทำทุกอย่างโดยไม่เกี่ยง และเออออห่อหมกไปด้วยทุกครั้ง นานแล้วที่ไม่ได้ชักชวนเจ้าตึกไปไหนด้วยกัน เพราะภาวะเศรษฐกิจไม่เอื้ออำนวย ทำให้รู้สึกห่างเหินกันนานทีเดียว

วันนี้ผมกับเจ้าตึกนั่งรถมาที่จังหวัดสระบุรี ก็เพราะอยากมาเที่ยวจังหวัดที่ไม่ห่างจากกรุงเทพนัก จะได้เห็นความเขียวชอุ่มของธรรมชาติในช่วงปลายฤดูฝน โดยเลือกที่จะมาอำเภอเมวกเหล็กก็เพราะเห็นว่าเส้นทางสายนี้มีความเป็นชนบท และดูเป็นธรรมชาติมากกว่าเส้นทางอื่น พร้อมกันนี้ก็ถือโอกาสสำรวจไรทานตะวันที่กำลังจะบาน จะได้หมายตาเอาไว้ล่วงหน้าเพื่อมาถ่ายภาพในวัน ที่ดอกบานเต็มที่ ที่จะมาถึงอีกไม่กี่วันข้างหน้า

เจ้าตึกนั่งจ่อมารถตลอดทางเพราะไม่ได้เจอกันนาน มีเรื่องเล่าสารพัด จนผมเหนื่อยแทนเพราะพูดจนน้ำลายแตกฟอง บางเรื่อง

ก็ไม่น่าฟัง จนผมต้องเบรคอยู่บ่อยๆ มาวันนี้แทนที่จะพูดถึงเรื่องเที่ยวที่กำลังเดินทางไป กลับต้องมานั่งฟังปัญหาชีวิตที่จุกจิก และเป็นเรื่องส่วนตัว

เราแวะทานอาหารเช้าแถวย่านรังสิตกันก่อนจากนั้นก็เดินทางต่อไปยังสระบุรีด้วยถนน 8 เลนที่ราบเรียบ คู่กันเพลินๆ แพลบเดียวก็เข้าเขตสระบุรีในเวลาไม่นานนัก ผมขับรูดผ่านกลางเมืองเพื่อออกไปยังจังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดลพบุรีในเส้นทางเดียวกัน ซึ่งเป็นเส้นทางที่คุณเคยเป็นอย่างดี โดยเฉพาะถ้ามุ่งทางตะวันแล้วจะต้องผ่านมาเส้นทางนี้ก่อนทุกครั้ง

พอขับรูดพ้นช่อง "เขาขาด" ก็ต้องพบกับถนนที่กำลังก่อสร้างเพื่อขยายเป็นถนนมาตรฐาน 4 เลน จึงต้องเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น ตามไหล่ทางระหว่างก่อสร้าง มีกองดิน กองทรายเรียงถี่บีบ ทำให้รถวิ่งช้าลง และยังมาเจอฝนตกพรำๆ กันแบบวันนี้ ยิ่งทำให้ถนน ดูเลอะเทอะไปหมด

กว่าจะพ้นเนินเขาลงมาถึงทางลาดได้ก็ต้องนั่งลุ้นกันนานเพราะถนนถูกบีบให้แคบและห้ามแซงตลอดทางเป็นระยะที่ไกลพอสมควร แต่พอขับพ้นช่วงเนินเขามาได้ไม่นาน ก็พอจะมองเห็นทุ่งทานตะวันอยู่ข้างหน้าให้ตื่นเต้นขึ้นมาบ้าง ครั้นจอดรถลงไปดู ปรากฏว่าทั้งต้นและดอกแคระแกร็น ต้นเตี้ยและดอกเล็ก เหมือนปลูกแล้วทิ้งมากกว่า จะเป็นเพราะขาดการดูแลเอาใจใส่หรือดินไม่ดีเพราะ ขาดปุ๋ยก็ไม่ทราบได้ มองไปทางไหนก็เห็นแต่ต้นเล็กๆ สูงระดับเอว อดแล้วก็น่าเสียดายที่คงลงทุนไปมากแต่ได้ผลออกเพียงน้อยนิด

เจ้าตึกลงจากรถมาพร้อมกับสะพายกระเป๋ากล้องเดินตามมาด้วย และนี่ก็เป็นครั้งแรกที่เจ้าตึกมาเห็นทุ่งดอกทานตะวัน ซึ่งออกจะตื่นเต้นที่เห็นพื้นที่ปลูกเป็นบริเวณกว้างนับร้อยไร่ไปจนถึงเนินเขา โดยหารู้ไม่ว่าที่เห็นนั้นเป็นแปลงดอกทานตะวันที่ แย่ที่สุด

"พี่จะถ่ายรูปหรือเปล่า" เจ้าตึกถามขึ้นมาที่เห็นผมดูไม่ค่อยสนใจกับดอกทานตะวันมากนัก "ตึกขึ้นรถตึกกว่า ตนไม่ค่อยสมประกอบเลย มีแต่ต้นกระจัดทั้งนั้น แบบนี้หาภาพดีๆ ไม่ได้หรอก" ผมพูดพลางก็เดินนำไปขึ้นรถ

เมื่อขับรูดไปได้ไม่นานฝนก็ตกลงมาอีกทำเอาหมดอารมณ์ไปเหมือนกัน แต่เมื่อขับรูดผ่านไปข้างหน้าไปอีกราวสองกิโลเมตร ก็พบทานตะวันดอกใหญ่ บานสะพรั่งเต็มแปลง คราวนี้ดูดอกโตและสมบูรณ์มาก นึกในใจว่าสงสัยใจจอร์จนานแน

"เฮ้ยตึก..คราวนี้เอาแน่เตรียมหัวกระเป๋ากล้องลงได้เลย อย่าลืมเอาขาตั้งกล้องที่เบาะหลังลงด้วยนะ" ผมกำชับเจ้าตึกเพราะคิดวางแผนนี้เจอของจริงแล้ว

ผมหัวกระเป๋ากล้องลงจากรถ ส่วนเจ้าตึกหัวกระเป๋าสู่ฟิล์มใบเล็กๆ และขาตั้งกล้องเดินตามไป แปลงนี้ดอกค่อนข้างโตและสมบูรณ์แต่ยังไม่เต็มที่นัก รอไปอีกหนึ่งอาทิตย์น่าจะกำลังพอดี ทองฟ้าขณะนั้นยังดูมุกขมัว ไม่น่าถ่ายภาพนัก แต่เอาละ..ไหนๆ มาแล้ว ลองหามุมกันหน่อยเพื่อได้ภาพดีๆ บาง

"ดอกใหญ่ๆเจอแล้ว ดอกโตฟอร์มสวยด้วย ...ตึก ตามขึ้นมาเลย"

ผมขึ้นเนินดินนำหน้าไปก่อน ส่วนเจ้าตึกเห็นกำลังสาละวนวุ่นวายอยู่กับการ ตั้งดอกหญ้าที่ติดตามทางเกยยีนส์ ผมหยิบกล้องแล้วลงเล็งไปที่ดอก แต่พอโฟกัสให้ชัดๆ แล้วเห็นเป็นจุดดำๆ ที่กลีบดอกเต็มไปด้วยจุดดำเช่นกัน ดอกอื่นๆ ก็เป็นจุดดำเช่นกัน

"เอ...แบบนี้ถ่ายไปคงไม่ไหวแน่ ดอกสวยดีแต่มีตำหนิเหมือนมีจุดดำๆ ดำๆ ที่แมงวันเต็มใบหน้า" ผมยืนยันกับเจ้าตึก

"ดอกมีแมลงกินหรือเปล่าพี่" เจ้าตึกถามด้วยความสงสัย

"สงสัยจะโดนฝนสาดมากกว่า สาดแรงจนกลีบดอกช้ำและเป็นจุดดำตามมา" ผมตอบเจ้าตึกไปตามที่คาดคะเน

ฝนเจ้ากรรมเริ่มลงเม็ดถี่มาอีกแล้ว ผมจึงรีบถ่ายภาพแบบมุกกว้างไปได้ 4-5 ภาพ ก่อนจะขึ้นรถเห็นมีนักท่องเที่ยวอยู่กลุ่มหนึ่ง ซึ่งจอดรถอยู่ไกลๆ กำลังถ่ายภาพกันที่ในแปลงดอก คนในรถก็ตะโกนเร่งให้ถ่ายเร็วๆ เพราะฝนไล่ตามมาแล้ว

จากนั้นเราออกเดินทางกันต่อ และตลอดเส้นทางก็ไม่เห็นทุ่งทานตะวันกันอีกเลย นึกในใจว่าคงต้องขับยาวจนถึงเขื่อนป่าสัก เสียละมัง

จากนั้นผมก็ออกเดินทางต่อไปยังอำเภอ พัฒนานิคม จังหวัด ลพบุรี และผ่านเลยไปยังอำเภอ วังม่วง เพื่อสำรวจทุ่งทานตะวันบนถนน เส้นนี้พร้อมกับแวะชมเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ที่อยู่ในเส้นทางเดียวกัน ขณะนั้นตัวเขื่อนสร้างเสร็จสมบูรณ์และประตูระบายน้ำได้เปิดใช้ แล้ว เหลือแต่เพียงการทำถนนและตกแต่งสถานที่ภายนอกให้เรียบร้อยสวยงามเพื่อเตรียมงานรับเสด็จ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเสด็จพระราชดำเนินมาทรงทำพิธีเปิดอย่างเป็นทางการในกลางเดือนพฤศจิกายนนี้

เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์หรือที่คนทั่วไปเรียกสั้นๆว่า "เขื่อนป่าสัก" เป็นเขื่อนในโครงการพระราชดำริ อยู่ในเขตติดต่อของจังหวัด สระบุรีและลพบุรี เมื่อสร้างเสร็จแล้วจะเป็นอ่างกักเก็บน้ำขนาดใหญ่ที่จะช่วยบรรเทาภัยแล้งไม่ให้น้ำจากแม่น้ำป่าสักไหลหลากลง มาท่วมพื้นที่กรุงเทพมหานครและอย่างรวดเร็วมืดมนเหมือนเช่นที่ผ่านมา เขื่อนแห่งนี้จึงได้รับความสนใจจากประชาชนทั่วไป เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะชาวบ้านแถบนี้ต่างได้รับประโยชน์จากเขื่อนกันอย่างถ้วนหน้า ทั้งด้านการเกษตรและด้านประมง

วันนั้นมีนักท่องเที่ยวแวะมาเที่ยวเขื่อนกันมากมายเหมือนมีมหกรรมกันเลยทีเดียว ทั้งที่บริเวณภายในหลายแห่งยังไม่เสร็จเรียบร้อยดีนัก ถนนหนทางภายในเขื่อนอยู่ระหว่างการก่อสร้าง แต่กระแสน้ำจากลือลวมลชนทำให้ผู้คนทั่วสารทิศต่างมาเที่ยวชมกัน อย่างล้นหลามก่อนพิธีเปิดอย่างเป็นทางการจะเริ่มขึ้น ชาวบ้านแถบนี้เลยได้รับประโยชน์ถ้วนหน้า ถนนหนทางในตำบลที่เคย เจียบเหงากลับคึกคักอย่างที่ไม่มีใครเคยมีมาก่อน ชาวบ้านที่อยู่ใกล้เขื่อนและมีที่ดินว่างติดถนนก็ปรับปรุงพื้นที่ให้เป็นร้านค้าร้านเช่า รวมทั้ง ลานจอดรถ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวอีกจำนวนมากที่จะเดินทางมาเที่ยวเขื่อนในอีกไม่กี่วันข้างหน้า

ผมกับเจ้าตั๊กมีโอกาสเข้าชมเขื่อนเป็นครั้งแรกในวันนั้นเอง ทางเข้าไปภายในเขื่อนมีรถวิ่งผ่านเข้าออกจนฝุ่นตลบ นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะจากกรุงเทพฯต่างขับรถยนต์มาชมอย่างไม่ขาดสาย ลานดินที่ปรับให้เป็นที่จอดรถแบบชั่วคราวก็มีรถจอดแน่นเต็มไปหมด จนแทบจะไม่มีที่ว่าง ร้านค้าร้านอาหารซึ่งปลูกเป็นเพิงชั่วคราวก็ขายดีแบบหน้าเหวอ ถึงขนาดหอน้ำหอมสวมยังต้อง เช้าคิวกันยาวนานนับสิบคน ใครมาเห็นก็คงต้องบอกว่า "อะไรกันจะปานนี้เขี้ยวหรือ..."

กว่าจะเดินจากที่จอดรถมายังตัวเขื่อนก็ต้องฝ่าด่านร้านค้ามากมายซึ่งส่วนใหญ่จะขายของที่เป็ผลผลิตจากเขื่อน ไม่ว่าจะเป็นปลา ชูนิตต่างๆเช่นปลาแดดเดียวที่กำลังลงกระหะทอดหรือที่ผัดแดดซึ่งขายเป็นกิโล ปลาแห้ง ปลากรอบที่แขวนหนาร้านก็หลากหลาย ล้วนขายดีถ้วนหน้า พวกปลาสดๆปลาเป็นๆหรือที่ปรุงเสร็จเช่นทอดมันปลากราย ก็เห็นทอดกันหลายกระหะทะกลืนตลบอบอวนยั นน้ำลายยังน้ำก จนผมกับเจ้าตั๊กเกือบเปลี่ยนใจมานั่งกินให้เป็นเรื่องเป็นราวแล้ว แต่เมื่อนึกถึงสะเต็กที่ตั้งใจจะไปนั่งกินที่มวกเหล็ก เลยต้องเปลี่ยนใจ

จากเขื่อนป่าสักผมขับรถมาตามเส้นทางที่จะไปยังอำเภอมวกเหล็กจังหวัดสระบุรี ตลอดสองข้างทางจะเห็นทุ่งทานตะวันที่ยัง เป็นยอดสีเขียวอ่อนๆขึ้นแน่นอยู่กลางแปลง ค่ะเนด้วยสายตาดูแล้วคงทยอยออกดอกทันรับเสด็จอีกสิบกว่าวันนี้แน่ ผมเริ่มหมายตา และจดจำแปลงดอกที่เห็นว่ามีคามสมบูรณ์ เพื่อจะมาถ่ายภาพในวันหลัง

เมื่อขับมาถึงอำเภอมวกเหล็กก็แวะทานสะเต็กกับร้านเจ้าเก่าตามที่ตั้งใจไว้ ตอนซาลกลับได้แวะซื้อกระทูรี่พับจากร้านที่ขึ้นชื่อกลาง ตลาดมวกเหล็กติดไม้ติดมือกลับบ้าน จากนั้นได้เวลาเดินทางกลับกรุงเทพฯราวๆบ่ายสามโมง แต่กว่าจะถึงกรุงเทพฯก็ทุลักทุเลเพราะ ฝนตกหนักๆตลอดทางและรถติดกันระนาว โดยเฉพาะถนนช่วง มวกเหล็ก - สระบุรี กำลังก่อสร้าง มีรถสิบล้อและสิบล้อแปดล้อ วิ่งแข่งกันอย่างน่าหวาดเสียว ส่วนเจ้าตั๊กก็นอนหลับไม่รู้เรื่อง ปลอ่ยให้ผมนั่งฟังเพลงคนเดียวในรถจนมาถึงกรุงเทพ

เป็นอันว่าการเดินทางไปจังหวัดสระบุรีคราวนี้ได้ชุ่มฉ่ำไปกับฝนเกือบตลอดทางทั้งขาไปและขากลับ ความเขียวชอุ่มและ เขียวขจี ของธรรมชาติในพื้นที่เขตอำเภอมวกเหล็กและตำบลใกล้เคียงที่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมยังมีให้เห็นอยู่ทั่วไป เป็นบรรยากาศ ที่ดีที่ นักท่องเที่ยวจากเมืองหลวงควรหาเวลามาแวะเที่ยวและตักตวงเอาความสดชื่นกลับไป